

Nr 42

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation, i vad skrivelsen hänvisats till lagutskott och behandlats av tredje lagutskottet, jämte i ämnet väckt motion.

I skrivelse den 3 april 1964, nr 84, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för samma dag, lämnat riksdagen redogörelse för Nordiska rådets tolfte session i Stockholm den 15—21 februari 1964.

Skrivelsen har, såvitt den avser frågorna under avdelning II i en av Nordiska rådets svenska delegation utarbetad redogörelse för rådets tolfte session, beträffande punkterna A 3, A 7, A 8 och D7 hänvisats till lagutskott och behandlats av tredje lagutskottet.

Till lagutskott har även hänvisats nedan redovisade av tredje lagutskottet behandlade motion.

1:0) **Djurskydds- och jaktlagstiftning.** Under A 8 behandlas vissa frågor om djurskydds- och jaktlagstiftningen. Utskottet hänvisar till redogörelsen i skrivelsen, s. 15—16.

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehaft en i anledning av skrivelsen inom andra kammaren väckt motion, II: 962, av herr *Gustafsson* i Borås. I motionen begäres att riksdagen »ville hemställa att Kungl. Maj:t snarast måtte taga initiativet till en koordinering av de nordiska ländernas bestämmelser rörande jakt- och fridlysningstider».

Beträffande motiveringen för motionsyrkandet får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet. Såsom framgår av förevarande redogörelse rekommenderade Nordiska rådet år 1958 (nr 1) alla nordiska regeringarna att — för sådana djurarter som uppehåller sig i olika nordiska länder vid olika tidpunkter och som är i behov av skydd — bestämma fridlysnings- och jakttider efter enhetliga principer. Vid behandlingen inom rådet innevarande år av meddelanden rörande bl. a. denna rekommendation framhöll statsrådet Holmqvist, under hänvisning till en år 1963 tillsatt särskild expertkommitté av viltbiologer från de nordiska länderna, att en vetenskaplig undersökning vore påkallad på längre sikt för att ge den erforderliga grundvalen för

utarbetande av likartade fridlysningsbestämmelser, men att en sådan undersökning likväl icke utgjorde något hinder för att redan nu genomföra en samordning av jakttiderna i begränsad omfattning. Motionären finner det nu angeläget att riksdagen understryker vikten av att de nordiska regeringarna vidtager åtgärder för ett genomförande av rekommendationen. Svenska regeringen är koordinerande för arbetet med denna och har, framhåller motionären, ansvaret för att reellt samarbete beträffande denna från djur- och naturskyddssynpunkt viktiga fråga kommer till stånd. Med hänsyn till statsrådets uttalande anser sig emellertid utskottet kunna förvänta att i enlighet med motionärens önskemål nödiga åtgärder vidtages från svenska regeringens sida för att denna fråga skall kunna bringas till en för berörda länder tillfredsställande lösning. Vid sådant förhållande anser utskottet att varken i anledning av skrivelsen, i vad den i detta hänseende behandlats av utskottet, eller motionen någon åtgärd från riksdagens sida är påkallad, vilket utskottet velat för riksdagen

anmäla.

2:o) Övriga av tredje lagutskottet behandlade frågor. Beträffande följande i redogörelsen för Nordiska rådets tolfte session behandlade frågor, nämligen

- A 3. Bruk av mark för fritidsändamål (s. 12—13),
- A 7. Rättsligt skydd för växtförädlingsprodukter (s. 15),
- A 8. Oljeskydd (s. 15—16) samt
- D 7. Nordisk trafiklagstiftning; internordisk giltighet för körkort (s. 43—44)

har utskottet funnit vad redogörelsen i förevarande hänseenden innehåller icke föranleda något utskottets uttalande, vilket utskottet härmed får för riksdagen

anmäla.

Stockholm den 24 november 1964

På tredje lagutskottets vägnar:

ERIK ALEXANDERSON

Vid detta ärendes behandling har närvarit:

från första kammaren: herrar Alexanderson, Ebbe Ohlsson, Svante Kristiansson, Jonasson, Åkesson, Erik Jansson, Herbert Larsson och Paul Jansson;

från andra kammaren: herrar Levin, Johansson i Torp, Nyberg, Wachtmeister, fru Torbrink, herrar Johansson i Öckerö, Mattsson och fröken Anderson i Lerum.